

Les sis raons de Montilla

JOAN TAPIA

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 1 de setembre del 2010

Alguns se sorprenen que el president esgoti la legislatura. Té sis poderoses raons:

Primera. L'Estatut li dóna aquest poder. I un president que vulgui guanyar no ha de renunciar a cap prerrogativa ni sotmetre's als interessos contraris.

Segona. L'Estatut és la gran aposta del PSC. L'extrafòl·lora sentència del Constitucional -i la indignació catalana posterior- expressen el fracàs (almenys parcial) de la proposta socialista de convivència de Catalunya i Espanya. Montilla vol provar que l'Estatut ha rebut un cop però respira. Necessita oxigen de Zapatero i una mica de temps. I que l'opinió pública catalana reflexioni sobre l'alternativa. Hi ha caps calents independentistes, però CiU es mou en una intel·ligent ambigüitat. ¿Com pensa aconseguir Mas el concert quan CiU, PSC i PSOE (junts) no han fet tirar endavant l'Estatut raspallat? És cert que un PP necessitat (com l'any 1996) podria cedir més que Zapatero. I Trillo portar millor el Constitucional. És un argument seriós, però un mal reclam electoral.

Tercera. Montilla ja ha encaixat totes les crítiques per un tripartit que era una coalició de govern però no un projecte de país. Ara CiU surt guanyadora en les enquestes, i els estratèges del PSC consideren que el projecte de Mas serà atacat des del sobiranisme. Per una ERC desbocada i per Joan Laporta. Mas se sap defensar però rebrà cops. I ha de tenir en compte que CiU s'alimenta de tots els colors del catalanisme: des de

conservadors prudents i al·lèrgics als impostos fins a sobiranistes llançats a l'estil Felip Puig. Com diu Vicenç Villatoro, unes eleccions en clau nacionalista podrien no ser el millor per a CiU.

Quarta. Hi ha convocada una vaga general d'UGT i CCOO, i al PSC li convé la màxima distància entre la vaga i la votació. Perquè s'hagi -as-sumit que el gir econòmic de Zapatero és dur però inevitable i que ningú amb aspiració a governar -no el bo de Joan Herrera- proposa res més progressista.

Cinquena. Montilla creu que ja ha rebut totes les bufetades possibles i que sobre CiU plana el fantasma de Fèlix Millet. Encara que molts mitjans de comunicació -gran encert de Mas i Duran, greu carència de Montilla- mirin cap a un altre costat, el fantasma continua present.

Sisena. El president ha de saber que no té gaires opcions, però creu que una campanya llarga debilita Mas, que quedarà lluny de la majoria absoluta, condicionat i forçat a elegir. ¿El PP? ¿ERC? ¿Per què no una entesa (que no implica una gran -coalició) amb el PSC? El 2003 i el 2006, el PSC va imposar el seu programa màxim: president socialista. Ara podria acceptar el mínim: president Mas condicionat pel PSC. El vell desig de Zapatero.